

Delphine Lecompte

Blinde gedichten

Mijn god leeft

In een grot
Hij heeft genoeg zaklampen
En peperkoek om honderd jaar te worden
Zijn bloeddruk is te hoog
Maar zijn lever is intact
Met zijn feces schildert hij
Protesterende herten op mijn rug.

Mijn vader woont in een stad
Met zijn derde vrouw die reuma heeft
En boerse heiligheid belijdt
Iedere dinsdag drinken ze calvados
Met een pokdalige schilder van schipbreuken
En de Japanse vrouw van een demente
cartoonist.

In de grot heet god Koen:
Hij heeft genoeg koorden
Om wild te vangen
Of wurgseks te plegen
Hij vilt een haas
En ik vil een stukje mee
Ik stel een vraag
Het antwoord is 'Nee!'

Mijn vader is nooit een god geweest
In zijn dertigjarige nachten was hij een paria
Hij suste zijn pariakind onwennig
Ze brak zijn snaren
Hij knipte haar weerborstel
In de lege voorraadkast.

Mon dieu vit

Dans la grotte
Il a assez de lampes de poche
Et de pain d'épice pour vivre centenaire
Sa tension est trop haute
Mais son foie est intact
Avec ses crottes il me peint
Des cerfs en colère sur les reins.

Mon père habite dans une ville
Avec sa troisième femme rhumatisante
Qui ne croit qu'au saint terroir
Tous les mardis ils boivent du calvados
Avec un peintre de naufrages variolé
Et la femme japonaise d'un dessinateur
Satirique sénile.

Dans la grotte, dieu s'appelle Pierre
Il a assez de cordes
Pour piéger le gibier
Ou s'étrangler pour prendre son pied
Il dépiaute un lièvre
Moi aussi, j'arrache un peu de peau
Je pose une question
La réponse est « Non ! »

Mon père n'a jamais été dieu
C'était un paria dans les nuits de sa trentaine
Gauchement il berçait son enfant paria
Elle lui cassait les cordes
Il lui coupait l'épi
Dans le placard vide.

Ik ben bang en het wordt geen gedicht

J'ai peur et ceci n'est pas un poème

Ik ben bang

Wat kan je zeggen?

Je kan naast me zitten met een stethoscoop

En alle auto's met af luisterapparatuur weggagen

Je kan mij verstrooien met schaduwcoyotes op muren

Of de achterkant van de doos fruitrepen

voorlezen

Alsof het profetisch is, Dracula is, improvisatie is

Nog blijf ik bang

Jij bent mijn geliefde

Wat zal ik je geven?

Ik kan naast je zitten met een pollepel

En wolven tekenen in de gestolde saus

Ik kan je wijsmaken dat ik bloemen heb geschonken

Aan mijn vergevensgezinde huisbaas

Of doen alsof ik blij ben met de gevlochten haan

Die Koreaanse demonen op afstand moet houden.

Maar jij hebt die haan niet gevlochten

En ik heb de demonen niet verzonnen

Dus wordt het een avond zonder soelaas

Je bent bang dat ik bang blijf

Ik vrees dat je gelijk krijgt.

Je haalt een gezelschapsspel uit de kast

'Sod the rules!' roept een Schot in mij

Oef, in mij leeft nog iemand met branie

Ik inhaleer mijn pion en bekogel

De gevlochten haan met de zes ogen

Van de ongeladen dobbelsteen.

J'ai peur

Que peux-tu dire?

Tu peux t'asseoir à mes côtés avec un stéthoscope

Et chasser toutes les voitures à coups de micros

Tu peux me divertir avec des coyotes en ombres chinoises

Ou déclamer le dos de la boîte de barres aux fruits

Sur le ton de la prophétie, de Dracula, de

l'improvisation

Ma peur persiste

Tu es mon amoureux

Que puis-je t'offrir?

Je peux m'asseoir à côté de toi avec une louche

Et dessiner des loups dans la sauce figée

Je peux te faire croire que j'ai offert des fleurs

A mon indulgent propriétaire

Ou faire semblant de me réjouir du coq tressé

Censé repousser les démons de Corée.

Mais ce coq, tu ne l'as pas tressé

Et ces démons, je ne les ai pas rêvés

Tant pis ! Pas de soulagement ce soir.

Tu as peur que ma peur demeure

Je crains que ce ne soit pas à tort.

Tu sors un jeu de société de l'armoire

« Sod the rules ! », s'écrie un Écossais en moi

Ouf ! La crâneuse en moi est toujours là

Je hume mon pion et lance

Au coq tressé le sextuple regard

Du dé chargé à blanc.

Zonder kaarten ben ik ongeslagen

Hij denkt dat ik bluff
wanneer ik zeg dat ik pyromanie en veertien
kortverhalen in mij draag
hij rilt ongewild en verandert van onderwerp
al hou ik niet van zijn onderwerpen (overspel en
heraldiek)
maar ik ben verslaafd aan de luchtigheid die hij 's
ochtends draagt.

's Middags hebben we het enkele uren moeilijk
twee opgezette hazen spelen een kaartspel
de haas met de beste kaarten kijkt verslagen
nu ruk je de kaarten uit hun poten en
gooit de hazen uit het raam
die met de slechte kaarten landt op een toerist
hij vervloekt mijn geliefde in het Schots en niest
ik zeg: de vloek is ongeldig omdat hij heeft geniest
de haas met de azen wordt opgevangen door een
magere vrouw die er achterbaks uitziet
hij zegt: ze lijkt op jou, misschien moeten we haar
binnenroepen
maar we kennen haar roepnaam niet.

De sterren hebben het vanavond voor het zeggen
ik verbind ze traag en ze stellen een hond voor die
de verf van een tafelpoot afbijt en even later bezwijkt aan
een loodvergiftiging
Jij verbindt ze snel en houdt de betekenis voor jezelf.

Sans cartes, je suis invaincue

Il croit que je bluffe
quand je dis que je porte en moi la pyromanie et
quatorze nouvelles
il frissonne malgré lui et change de sujet
même si ses sujets me déplaisent (l'adultère et
l'héraldique)
mais je suis accro à la légèreté qu'il porte en lui le matin.

L'après-midi, nous connaissons quelques heures
difficiles
deux lièvres empaillés jouent aux cartes
le lièvre avec les bonnes cartes a l'air défait
voilà que tu arraches les cartes de leurs pattes et
balances les lièvres par la fenêtre
celui aux mauvaises cartes atterrit sur un touriste
il maudit mon bien-aimé en écossais et éternue
je dis : la malédiction ne compte pas car il a éternué
le lièvre aux as tombe dans les mains
d'une maigrichonne aux airs surnois
il dit : elle te ressemble, peut-être faut-il lui dire d'entrer
mais nous ne connaissons pas son petit nom.

Ce soir, la parole est aux étoiles
je les relie lentement et elles représentent un chien qui
mordille la peinture d'un pied de table et meurt
un peu plus tard d'une intoxication au plomb
tu les relies rapidement et gardes la signification pour toi.